

איך לחטוא ולקבל חצי מיליון ש"ח?

**"אל תפנו אל האלים
ואלהי מסכה
לא תעשו לכם"**

(ויקרא, פרשת קדושים,
פרק י"ט פסוק ד')

המעשה אירע עם יהודי שהוא בעליו של מפעל לצרכי תאורה, שבא להיוועץ עם הרב שלו באשר לעסקה שהייתה אמורה להיחתם עימו למחרת. פנו אליי ממסגד פלוני, והציעו לי להתקין אצלם תאורה יקרה מאוד, סיפר האיש, והוסיף שהרווח המשוער מהעסקה הזו אמור להגיע לכחצי מיליון שקלים טבין ותקילין. שאלתו הייתה, האם מותר לו לבצע את העסקה ולהתקין תאורה במסגד, או שמא לא?

'לא תהיה ברכה מהעסק הזה'

הרב השיב שהוא עצמו אינו יודע את התשובה, אבל כיון שחברי הטוב הוא נהגו של הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ שליט"א, אתקשר אליו עתה ואבקש ממנו שיכנס אל הגאון ויציג את השאלה. בנוכחות השואל מתקשר הרב אל הנהג, מציג את השאלה, והנה הוא מתבשר שברגע זה יושב החבר-הנהג באוטו, עם הרב הגאון שליט"א, והוא יוכל להשיב מיד.

תשובת הגאון הייתה: "הדבר אינו אסור, אבל ברכה לא תהיה מהעסקה הזו".

מששמע בעל המפעל את התשובה, הודיע שכיון שראש הישיבה פסק שלא תהיה ברכה מהעסקה, הוא מחליט שלא לחתום עם המסגד על התקנת התאורה, ביקש לציין פרט נוסף.

דעו לכם, שיש לי מתחרה מובהק בעסקיי, ובטוחני שברגע שאודיע להנהלת המסגד שאינני חותם, הם יפנו אל המתחרה שלי, ויחתמו איתו על העסקה'.

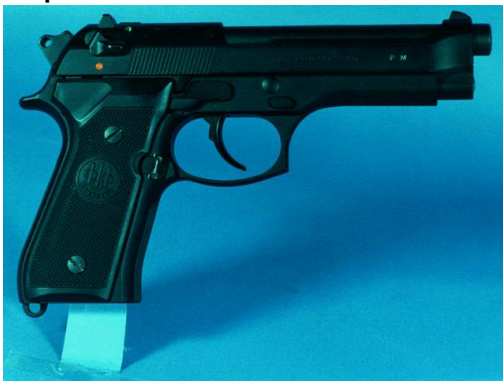
היה בכך ניסיון קשה מאוד, שכן אף בעל-עסק אינו מעוניין שהמחרה שלו יכבש שווקים חדשים 'על חשבוננו', וכידוע. "אבל אם הרב אמר כך, אני אציית לפסקו, למרות הקושי העצום שיש לי בדבר", אמר. וכפי שצפה, כך היה. המתחרה קיבל את העבודה.

השומר דרך את נשקו

לא עבר חודש ימים, ובעל המפעל ניגש אל הרב, ואומר לו 'בוא ואספר לך מה אירע בסופו של דבר. לאחר שהמתחרה שלי קיבל את העסקה, ובא להתקין את התאורה במסגד, נתנו לו מקדמה בסך 50,000 שקל, על מנת שיקנה את החומרים, והבטיחו שאת כל השאר יתנו מיד בתום העבודה'. האיש רכש את החומרים שהיו שווים כ- 300,000 שקל, הניחם במסגד, ותכנן להגיע מיד למחרת בבוקר, ולהתחיל לעבוד. והנה, למחרת, כשהתדפק על שערי המסגד, ראה אותו השומר וביקש לדעת מה מבוקשו?

אמר לו האיש, שהוא הוזמן להתקין תאורה במפעל, וכבר אתמול הכניס לכאן את החומרים, ועתה הוא בא לעבוד.

התקשר השומר להנהלת המסגד, ומיד לאחר מכן החל לצעוק עליו, 'על איזה תאורה אתה מדבר?! המסגד לא הזמין אצלך שום דבר, תסתלק מכאן מיד!' וכשהיהודי השתהה רגע קט, ולא ציית להוראה להסתלק מן המקום, דרך השומר את נשקו, ואיים עליו. המתחרה שלי לקח את הרגליים

שלו, וברח כל עוד נפשו בו, והלך משם בפחי נפש, תוך שהוא משאיר את כל הציוד היקר.

מרום פחד, הוא לא רצה לתבוע את המסגד, וכך הפסיד בפועל 250,000 שקלים.

מסקנת הדברים: כששואלים רבנים - לא מפסידים

הנה לנו שדברי גדולי התורה חיים וקיימים, ודבר מדבריהם לא יפול ארצה, וכל מי ששומע לחכמי ישראל, לעולם לא יינזק.

והנה לנו דמות של יהודי פשוט, לכאורה, שהיה מוכן להקריב את עצמו ואת פרנסתו, בצורה כה מופלאה, גם כאשר ידע מראש שהמתחרה שלו יקבל את העסקה.

אחת המסקנות המתבקשות מסיפור זה היא, שאין יהודי פשוט... לאחר ששמעתי את הפסק של הגאון רבי מיכל יהודה, שאמר שלא תהיה ברכה

בעסקה הנ"ל, הלכתי לחפש- אמר הרב זילברשטיין-

היכן זה כתוב.

ומצאתי על כך סעיף מפורש

בשו"ע יו"ד

(סימן קל"ט סעיף ט"ו), עליו

הצביע גם גיסי הגאון

הרב חיים קנייבסקי שליט"א,

ובו נאמר:

'ויש מי שאומר שאסור להלוות

לצורך בנין בית אלילים של

עובדי כוכבים, או לתכשיטיה,

או למשמשיה, וכ"ש למכור לה תשמישים כגון מחתות. והמונע מצליח!

ומכלל הן אתה שומע לאו.

כל יהודי, מעצם היותו יהודי, בן לאביו שבשמים, ספוג אמונה זכה בבוראו, ואם

רואים לפעמים יהודים שלכאורה האמונה מהם והלאה, ועל- פניו נראה שאין

בהם שמץ של אמונה, האמת היא שאם ננסה לחדור אל תוך ליבם, נגלה שהם

מאמינים גדולים, וצריך רק להסיר ולקלף מהם את הקליפות המפריעות להם

ליישם את האמונה בחייהם היומיומיים.

מי שיתבונן בצורה כזו על יהודים, לא יוכל לעולם לקטרג עליהם, ולא תישמע

מפיו מילה רעה על כל יהודי באשר-הוא. יבוא הסיפור שלפנינו ויוכיח שבאמת

אי אפשר להכיר את תכונותיו של יהודי על פי קלסתרו החיצוני.

הסיפור היה בפיו של הרב האומר שיעור באחד הישובים המרוחקים, והאנשים

המשתתפים בשיעור זה עושים רושם כ'יהודים פשוטים', אבל מתוך מה

שהתרחש עם אחד מהם, נוכל לדעת שכלל לא פשוט להיות יהודי פשוט...

(ברכי נפשי)

